

Věc C-25/07

Alicja Sosnowska

v.

**Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu
Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu)

„DPH – Směrnice 67/227/EHS a 77/388/EHS – Vnitrostátní právní předpisy stanovící pravidla vrácení nadměrného odpočtu DPH – Zásady daňové neutrality a proporcionality – Zvláštní odchylovající se opatření“

Stanovisko generálního advokáta J. Mazáka přednesené dne 26. února 2008 . . . I - 5131

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2008 I - 5142

Shrnutí rozsudku

*Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Odpočet daně zaplacené na vstupu
(Směrnice Rady 77/388, čl. 18 odst. 4)*

Článek 18 odst. 4 šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu a zásada proporcionality brání takové vnitrostátní právní úpravě, která za účelem umožnění nezbytných kontrol k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem prodlužuje z 60 na 180 dnů ode dne podání příznání k dani z přidané hodnoty osobou povinnou k dani lhůtu, kterou má vnitrostátní finanční úřad pro vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty určité kategorii osob povinných k dani, kromě případu, kdy tyto osoby složí jistotu ve stanovené vyšší částce.

Vnitrostátní právní předpisy stanovící podmínky vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, které jsou nákladnější pro jednu kategorii osob povinných k dani z důvodu předpokládaného rizika daňových úniků, aniž by osoba povinná k dani mohla za účelem využití méně omezujících pravidel prokázat, že se daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem nedopustila, nepředstavují prostředek přiměřený cíli boje proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem a nadměrně se dotýkají cílů a zásad šesté směrnice.

Stejně tak se taková právní úprava nejeví být v souladu s podmínkou, podle které vrácení nadměrného odpočtu daně musí být uskutečněno v přiměřené lhůtě. Lhůta pro

vrácení v délce 180 dnů stanovená pro nové osoby povinné k dani, totiž osoby povinné k dani, které své činnosti zahájily před méně než 12 měsíci, je totiž jednak šestkrát delší než jednoměsíční účetní období pro daň, a jednak třikrát delší než lhůta používaná pro další osoby povinné k dani, a to bez prokázání nezbytnosti zavedení rozdílného zacházení v takovém rozsahu pro boj proti daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Možnost, poskytnutá novým osobám povinným k dani, složit za účelem využití běžné lhůty 60 dnů jistotu, nemůže tyto úvahy zpochybnit, jelikož uvedená jistota není přiměřená ani výši nadměrného odpočtu daně, který má být vrácen, ani hospodářské velikosti osoby povinné k dani. Zvláště by předložení takové jistoty mohlo podnikům, které právě zahájily svou činnost, a možná proto nedisponují velkými finančními zdroji, přinášet nezanedbatelné finanční riziko. Ve skutečnosti má povinnost poskytnout uvedenou jistotu pro možnost využití běžně uplatňované lhůty za následek pouze nahrazení finanční zátěže spojené s peněžní vázaností částky nadměrného odpočtu daně pro období 180 dnů finanční zátěží spojenou s peněžní vázaností částky jistoty.

(viz body 24, 26–27, 29–33, výrok 1)